

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราที่ 6 กล่าวว่า iva การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2542, 2542 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาโดยทั่วไปที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะดังกล่าวท่ามกลางกระแสสังคมที่มีความซับซ้อน และมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะก้าวกระโดดดังเช่นปัจจุบันจึงเป็นไปได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากในภาวะปัจจุบัน นักเรียนต้องเผชิญกับปัญหาทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดความเครียดและปัญหาสุขภาพจิตตามมา ซึ่งการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาเหล่านั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือทั้งจากสถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษา ตลอดจนสังคมโดยรวม ซึ่งในสถาบันการศึกษา ผู้ที่มีบทบาทและใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด คือ ครูผู้สอน

นอกจากการถ่ายทอดความรู้ทางด้านวิชาการ และวิชาชีพให้แก่ผู้เรียนแล้ว ครูทุกคนควรเป็นผู้ที่มีความรู้ทางจิตวิทยาเพื่อจะได้นำไปปรับใช้ในการส่งเสริมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน รวมถึงการเป็นที่ปรึกษาที่ดีที่ช่วยให้นักเรียนสามารถแก้ไขปัญหาและมีการพัฒนาที่สมดุลทั้งสติปัญญา อารมณ์ และพฤติกรรม สอดคล้องกับมาตรฐานการแนะแนว พ.ศ. 2546 ที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ของการแนะแนวมิติใหม่ไว้ว่า ครูทุกคนต้องมีความรู้ และสามารถแนะแนวให้การปรึกษาได้ โดยเฉพาะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนให้รู้จัก เข้าใจและยอมรับตนเอง จนเกิดความกระจ่างในปัญหาของตนเอง สามารถวางแผนและหาแนวทางตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ดังนั้น นอกจากครูจะต้องทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้และทักษะในวิชาชีพให้แก่ผู้เรียนตามความสนใจแล้ว ครูควรเป็นผู้ให้การปรึกษาด้านต่างๆ แก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ตามความเป็นจริง ช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบทักษะและ

ความสามารถของตนและนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมต่อไป (วัลภา สบายยิ่ง, 2554 : 1-34) ซึ่งเป็นไปตามข้อสรุปของกรมวิชาการ (2546: 4) ที่กล่าวว่า การให้การปรึกษา เป็นกระบวนการช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถรู้จัก เข้าใจและยอมรับตนเอง จนเกิดความกระจ่างในปัญหาของตนเอง สามารถวางแผนและหาแนวทางตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ การให้การปรึกษาจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เป็นครู เพราะโดยจิตวิญญาณของครูทุกคนย่อมมีความปรารถนาดีและต้องการช่วยเหลือลูกศิษย์ของตน ในขณะที่เดียวกันลูกศิษย์ก็มีความรู้สึกรักและต้องการครูที่เข้าใจ เป็นที่พึ่ง ที่ปรึกษาเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ทั้งเรื่องทั่วไปและเรื่องที่เป็นความลับ ถ้าหากครูสามารถให้การปรึกษาได้อย่างถูกต้องตามหลักของการให้การปรึกษา จะช่วยให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการให้การปรึกษาจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การให้การปรึกษาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดทักษะ ซึ่งครูทุกคนสามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ โดยเฉพาะทักษะที่เป็นพื้นฐานสำคัญของผู้ให้การปรึกษา เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการถาม ทักษะการเงียบ ทักษะการทำความเข้าใจ ทักษะการสะท้อนความรู้สึก ทักษะการให้กำลังใจ ทักษะการเผชิญหน้า และทักษะการสรุปความ จะเห็นได้ว่า ในการให้การปรึกษา ผู้ให้การปรึกษาจะต้องใช้ทักษะอย่างหลากหลาย ซึ่งมีทั้งการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ สอดคล้องกันในกระบวนการของการให้คำปรึกษา เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาสามารถเข้าใจตนเอง เกิดความกระจ่างชัดในเรื่องราวของตนเองและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ : 2546) ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของทักษะการให้การปรึกษาของครูทุกคน โดยเฉพาะในสถานศึกษาอาชีพ ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งวัยวุฒิ คุณวุฒิ รวมถึงพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ มารวมกลุ่มกันเพื่อรับการถ่ายทอดความรู้และฝึกฝนวิชาชีพ ที่ตนสนใจจะนำไปประกอบเป็นอาชีพ ดังเช่น โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นสถานศึกษาอาชีพที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ว่าด้วยการดำเนินงานสถานศึกษาฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2542 โดยอยู่ในสังกัดสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่ผลิตแรงงาน พัฒนาฝีมือแรงงานและยกระดับการศึกษาวิชาชีพ ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ ส่งเสริมการมีงานทำ เป็นศูนย์สารสนเทศตลาดแรงงาน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการบริหารจัดการผู้ประกอบการอาชีพอิสระแก่ชุมชน และให้บริการชุมชนตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร ยังมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการฝึกอชีพให้ประชาชนผู้ขาดโอกาสศึกษาต่อระดับสูงสายสามัญ

ในโรงเรียนภาคปฏิบัติ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมให้ดีขึ้นและจัดปัญหาคนว่างงาน ตลอดจนพัฒนาอาชีพให้แก่ประชาชนทั่วไป (ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนพิเศษ 105 ง ลงวันที่ 22 ธันวาคม 2542, 2542: 23)

ดังนั้น บุคคลที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับนักเรียนนักศึกษา หรือประชาชนผู้สนใจในการศึกษาอาชีพ คือ ครู ซึ่งนอกจากครูต้องมีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญในการถ่ายทอดวิชาอาชีพให้แก่ผู้ศึกษาแล้ว ความสามารถในการเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ศึกษา จะช่วยให้ผู้ศึกษามีกำลังใจในการศึกษา การใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพ และมีความสุข แต่จากการสังเกต และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ข้าราชการครูโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร ส่วนมากมุ่งเน้นการสอนวิชาชีพให้กับผู้เรียนเพื่อให้ครบตามหลักสูตรของ วิชาชีพที่กำหนดไว้ แต่อาจขาดการสังเกตหรือการติดตามรวมทั้งการให้คำปรึกษากับผู้เรียนในด้านอื่น ๆ เช่น การติดตามผู้เรียนที่ไม่สามารถเรียนได้ครบหลักสูตรวิชาชีพ การต่อยอดในการประกอบอาชีพของผู้เรียน การช่วยให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง การขยายโอกาสให้ผู้เรียน ได้พัฒนาฝีมือในงานอาชีพ การรับฟังปัญหาหรืออุปสรรคของผู้เรียน เพื่อร่วมกันหาแนวทางแก้ไข หรือการให้การปรึกษาในเรื่องของการปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะกลุ่มผู้เรียนอยู่ในวัยที่หลากหลาย มีพื้นฐานทั้งด้านวัยวุฒิ คุณวุฒิ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันมาก ซึ่งไม่เหมือนกับชั้นเรียนตามปกติที่ผู้เรียนหรือนักเรียนจะเป็นบุคคลวัยเดียวกัน ดังนั้น นอกจากความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาชีพแล้ว ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ จิตวิทยาพื้นฐาน เช่น พัฒนาการของมนุษย์ ความต้องการของมนุษย์ ความแตกต่างระหว่างบุคคล แล้ว ทักษะในการให้การปรึกษา ก็มีความจำเป็นในการส่งเสริมให้ข้าราชการครูโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานครจะนำไปพัฒนาผู้เรียนรวมถึงตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม ด้วยภาระหน้าที่ของข้าราชการครูในปัจจุบัน อาจเป็นไปได้ยากที่จะมี โอกาสเข้าอบรมหลักสูตรด้านการให้การปรึกษาอย่างเต็มรูปแบบ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้าง ชุดฝึกอบรมทางไกล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ข้าราชการครูได้ใช้เวลาว่างในการศึกษา เนื่องจาก ชุดฝึกอบรมทางไกล เป็นรูปแบบการอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจวิธีหนึ่ง โดยใช้สื่อ ประสมเป็นสื่อหลักในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ มีคู่มือการใช้ มีแบบฝึกปฏิบัติรวมถึงมีการ ประเมินผลการเรียนรู้จากชุดฝึกอบรม โดยผู้ใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลสามารถศึกษา เรียนรู้ ทำแบบ ฝึกปฏิบัติ ทำแบบทดสอบเพื่อประเมินผลและตรวจสอบคำตอบด้วยตนเองได้ อีกทั้ง การศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองจะเป็นไปตามความสะดวกของแต่ละบุคคล โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา และสถานที่ และจากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่า ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาทักษะการให้ การปรึกษาด้วยการใช้ชุดฝึกอบรมไว้ เช่น สุวตดา คำผิว (2553) วิจัยเรื่องผลของชุดฝึกอบรมพัฒนา

ความรู้และทักษะการให้คำปรึกษา สำหรับครูที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส โดยทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 12 คน ซึ่งเป็นครูที่ศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสกลุ่มเครือข่ายบ้านเหล่าหนองแปน ผลการวิจัย พบว่า ครูที่ศึกษากลุ่มทดลองมีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการอบรมพัฒนาความรู้และทักษะการให้คำปรึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ชูลิกร พูฟุ้ง (2553) วิจัยเรื่องผลการใช้ชุดฝึกอบรมทางการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเป็นครูที่ปรึกษาสำหรับครูที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนพิชญศึกษา จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นครูที่ศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนพิชญศึกษา จำนวน 12 คน ผลการศึกษาพบว่า สมรรถภาพการเป็นครูที่ปรึกษาหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมทางการแนะแนวเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเป็นครูที่ปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากความสำคัญของการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา ซึ่งครูทุกคนควรได้รับการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้และฝึกฝน รวมถึงผลการศึกษาวิจัยข้างต้นที่มีการใช้ชุดฝึกอบรมโดยผู้รับการฝึกอบรมสามารถศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสะดวกทั้งด้านเวลาและสถานที่ โดยไม่กระทบกับการกิจประจำวัน ประกอบกับผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ในกองนโยบายและแผนงาน สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีหน้าที่หลักในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงาน (สำนักพัฒนาสังคม , 2556 : 103) ดังนั้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ได้เพิ่มพูนความรู้และได้ฝึกทักษะในการให้การปรึกษาแก่นักเรียนหรือผู้เรียนวิชาชีพอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา สำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร ตามเกณฑ์ 80/80

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 ภายหลังจากใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา สำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร ข้าราชการครูมีทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา สำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 รูปแบบการวิจัย การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง แบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design)

4.2 ประชากรในการศึกษาวิจัย คือ ข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร จำนวน 81 คน

4.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2556 ที่มีความสมัครใจในการเข้ารับการอบรม และผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จำนวน 39 คน ซึ่งใช้วิธีการจำแนกกลุ่มทดลองโดยใช้เกณฑ์อายุการทำงาน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 อายุการทำงาน 1-5 ปี จำนวน 13 คน กลุ่มที่ 2 อายุการทำงาน 6-10 ปี จำนวน 13 คน และกลุ่มที่ 3 อายุการทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน

4.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เริ่มตั้งแต่ เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2556

4.5 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

4.5.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดฝึกอบรมทางไกลเรื่องการพัฒนาทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา สำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกอชีพกรุงเทพมหานคร

4.5.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา

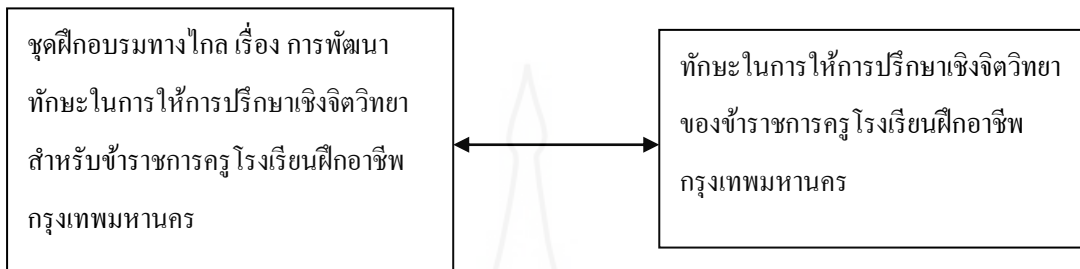
4.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.6.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล โดยการทดสอบค่าที

4.6.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมทางไกลตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2

5. กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ชุดฝึกอบรมทางไกล หมายถึง รูปแบบการอบรมหรือการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจวิธีหนึ่ง โดยใช้สื่อประสมเป็นสื่อหลักในการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ มีคู่มือการใช้ มีแบบฝึกปฏิบัติรวมถึงมีการประเมินผลการเรียนรู้จากชุดฝึกอบรม โดยผู้เข้ารับการอบรมสามารถศึกษาเรียนรู้ ทำแบบฝึกปฏิบัติ ทำแบบทดสอบเพื่อประเมินผลและตรวจสอบคำตอบด้วยตนเองได้ ทั้งนี้ การศึกษาเรียนรู้ดังกล่าวเป็นไปตามความสะดวกของแต่ละบุคคล โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ และมีการพบปะกับผู้ให้การอบรมน้อยที่สุด

6.1.1 สื่อหลัก หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่ถ่ายทอดเนื้อหาสาระของการฝึกอบรมทางไกลที่กำหนดไว้ ได้แก่ คู่มือการพัฒนาทักษะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา ประกอบด้วย คำนำ วิธีการศึกษา และเนื้อหาสาระซึ่งแบ่งเป็น 3 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยา หน่วยที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา และหน่วยที่ 3 ทักษะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยา

6.1.2 สื่อเสริม หมายถึง โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้เสริมสื่อหลัก ได้แก่ เทปบันทึกเสียง ชุดฝึกอบรมเสริม บทเรียนคอมพิวเตอร์ และการประชุมทางไกล ทั้งทางภาพและเสียง

6.1.3 แบบทดสอบทักษะการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาทางไกล หมายถึง แบบวัดผลคะแนนของผู้เข้ารับการอบรมที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกล ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยครอบคลุมเนื้อหาสาระของชุดฝึกอบรมทางไกล

6.2 ทักษะในการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดของผู้ให้การศึกษา ที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันในกระบวนการให้การศึกษา เพื่อให้ผู้รับการศึกษาได้เข้าใจตนเอง เกิดความกระจำในเรื่องราวของตนเองและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ซึ่งทักษะการให้การศึกษาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มี 8 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการถาม ทักษะการเงียบ ทักษะการทำความเข้าใจ ทักษะการสะท้อนความรู้สึก ทักษะการให้กำลังใจ ทักษะการเผชิญหน้า และทักษะการสรุปความ

6.3 ข้าราชการครู หมายถึง ครูผู้สอนที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งจากปลัดกรุงเทพมหานคร ให้มาปฏิบัติหน้าที่ในการสอนนักเรียน หรือผู้เข้าฝึกอบรมในโรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

6.4 โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรฝึกออาชีพ สังกัดสำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานคร

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ข้าราชการครู โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานครที่ศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการให้การศึกษาแก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2 ได้ชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา สำหรับข้าราชการครู โรงเรียนฝึกออาชีพกรุงเทพมหานคร ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80